

OP WEG NAAR EEN RECHTVAARDIGER SAMENLEVING

Goeie morgen, mijn bijdrage van vandaag is

- een verder breien aan de inbreng van Jacques Goethals vorige week omtrent 'wachten en verwachten'...

-maar ook 'bedding geven' aan de toespraak van volgende week waarbij –in het kader van Welzijnszorg- een ervaringsdeskundige komt getuigen.

Welijnszorg koos dit jaar als thema 'Iedereen beschermd tegen armoede?'

- Over de leuke paraplu van de sociale zekerheid' ,

- Over enerzijds de gaten van de 'onderbescherming' in de sociale zekerheid

en anderzijds het 'ondergebruik' dat ontstaat wanneer mensen er hun weg niet in vinden...

- De paraplu als symbool voor de gids, die mensen loodst, rekening houdend met omstandigheden én middelen, mensen proberen bij elkaar te houden zodat ze allemaal de weg vinden...

De gids die oproept tot 'waakzaamheid'...

Maar welke waakzaamheid?

- Is het de waakzaamheid van de bange blankeman met bordje aan het raam 'Hier waak ik. Betreden op eigen risico'?" Waakzaamheid ter verdediging van de eigen individuele 'burcht'?

- Of... waakzaamheid voor de 'burcht' in die àndere betekenis nl. de 'polis', het socio-politiek gegeven dat een 'gemeenschap' is....

Onlangs waren Jan en ik in Den Haag en op het Binnenhof las ik op de politiecombi's het bedrijfslogo: Politie Den Haag - 'Waakzaam en dienstbaar'.

Over die diénstbare waakzaamheid wil ik het hebben.

De Lier als polis, als socio-politiek gegeven

Geloof en politiek...een gevaarlijke combinatie? Wat is onze 'policy' i.v.m. politiek?

Vanuit m'n positie in de stuurgroep als 'postmeester' krijg ik nogal wat vragen binnen om te verspreiden. Telkens een afweging maken. Enkele weken geleden kwam in de stuurgroep de vraag tot ondertekening van het Manifest 'Hart boven hard' –ik citeer-een burgerinitiatief dat zich zorgen maakt over het geplande beleid van de regering, tegen een al te economische kijk op onze samenleving, voor 'gelijkheid, solidariteit en zuurstof voor mensen'.

Op ons Lier-lijf geschreven ...alhoewel: op deze mailing kwam een reactie van iemand die ons écht goed gezind is, maar ons tegelijk wou behoeden voor het gladde ijs van een uitgesproken 'partij'-politieke stellingname.

Annemie bracht toen als antwoord in de stuurgroep een bijdrage van Huub Oosterhuis aan.:

"Politiek bedrijven is afdalen om te bevrijden. Politiek en engagement begint met verontwaardiging : in alle verbanden waarin je leeft - werkvloer, gezin, familie, school, buurt, stad, maar ook heel die huidige marktsamenleving, waarin het meest weerloze wordt wegbezuinigd, deze publieke opinie vol oprukkend racisme, deze dagelijks terugkerende gooi-en-smijt media, daarin niet kunnen verdragen dat ook maar één doodgevoel mens oneerbiedig wordt behandeld (beledigd, gepest, versjoemeld, verslaafd, misbruikt - bedenk het maar, kijk maar om je heen) dus niet kunnen harden wat dagelijks

om je heen op grote en op kleine schaal gebeurt. Politiek bedrijven is dat mechanisme onderbreken. Erger voorkomen. Herstellen, saneren. Kan dat ? Dat kan: jij kunt het volbrengen, staat geschreven. En wat geschreven staat, is gezien....”

Een niet mis te verstaan appèl aan onze liergemeenschap en aan élk van ons om- wanneer delicate thema's achteloos aangesneden worden, binnenkort....ergens tussen voorgerecht en hoofdschotel- om dan... 'in beweging te komen' en te durven dié vragen te stellen die.... 'er toe doén'....Vragen zoals : *Hoe weet je dit? Ben je dat zo zeker? Kén je die situatie van binnenuit? Ken je àl de aspecten van het verhaal?*

Dit 'in beweging komen', je 'roeren' lijkt evident van hieruit, maar kom maar es uit je kot in een context waarin je op voorhand weet dat je helemaal niet onder gelijkgezinden bent.

Zo herinner ik me m'n eigen 'mond-vol-tanden' moment... 't Had ook met een paraplu te maken. In de buurt van Genua, hartje zonovertogen Italië, plotse regen en geen klein beetje, de Afrikaanse parapluverkopers kwamen 'uit de grond gekropen'... Ja, graag een paraplu voor ons, maar we hadden welgeteld –samen- nog 7 euro op zak. Nét genoeg voor dat klein exemplaar. De man bekijkt ons twee en de dreigende luchten en zegt: Je krijgt van mij de grote voor de prijs vd kleine...Terug thuis vertelt Jan deze ontmoeting vanuit z'n hart, met een onbevangingheid zoals alleen hij dat kan...

Reactie van een toehoorder : 'Hoho, wees maar gerust dat hij er dan nog genoeg aan verdiend heeft...' Wij, met verstomming geslagen, zwijgend ...spijtig...'n gemiste kans om ons te roeren.

Enkele weken later las ik echter een artikel in De Standaard over de Nederlandse schrijver Léonard Pfyffer, die in Genua woont, en de stad en zijn inwoners van binnenuit kent...en –toevallig- getuigt over het leven dat paraplu- en andere verkopers leiden in achterafkamertjes.

Dàt zijn dan dé momenten waarop ik voor mezelf voel dat ik van een gemeenschap als de onze iets verwacht : nl.

- voeding voor die waakzaamheid,
- hulp om weerbaar te zijn en weerwerk te kunnen bieden,
- een woordenschat én argumenten om op onverwachtse momenten gedegen en met 'rustige vastheid' te kunnen spreken.

Wees waakzaam, heb "je olie" mee, zodat je daar aan de feestdis niet zit als een dwaze maagd... kortom : DE GEMEENSCHAP ALS GIDS, als klankbord, zodat je weet dat je niet alleen bent –wanneer je met de billen bloot staat bij het laten vallen van een 'afwijkende' mening.

Doe maar es de oefening.... Laat maar es een woord vallen als 'staking', of 'solidariteit' of tout court het woord 'sociaal'

Dit laatste komt trouwens uit de mond van onze zoon: David, afgestudeerd als maatschappelijk werker, nu aan de slag als opvoeder in de Ark, sector waar de verloning geen vetpot is...

'Vroeger' zei hij - hij is er 25....- vroeger was het woord 'sociaal' neutraal terrein.

De dag van vandaag klinkt dit al veel minder sympathiek en moet ik in het verweer gaan als ik dit woord uitsprekt..

Hij is in 'goed gezelschap'...Yves Desmedt van De Morgen schreef deze week dat "mededogen met kwetsbare groepen -in huidig tijdsgewricht -bijna 'vloeken in de kerk' geworden is"...

Laat ons waakzaam zijn in de verschuivingen in taalgebruik . Ze zijn niet waardenvrij. Waar vroeger een 'cordon sanitaire' lag rond bepaalde begrippen en meningen zijn deze nu 'bon ton' geworden.

En nu ik toch vertel over David: Op Facebook haalde hij nogal uit naar een concrete politiekeer. Mijn eerste reactie als moeder-opvoedster : Foei David, dat doe je niet...Heimelijk 'Fier dat hij zich manifesteert, in zijn blootje durft te staan tgo vrienden en familie.

Tot slot...en als overgang naar het getuigenis van volgende week:

een cursiefje –geleend uit een ledenblad van ACV

"Ik kwam op het idee tijdens het scrabbelen. Hoewel er natuurlijk een hoop vaardigheid bij te pas komt, blijft Scrabble een zuiver geluksspel. Wie de hele tijd 'Q's en 'C's en 'X'en krijgt, zal maar zelden een zevenletterwoord kunnen leggen. Om te winnen is een redelijke aanvoer van 'E's en 'N'nen nodig... én een mooie mix van klinkers en medeklinkers.

Toen dacht ik : Stél dat de spelregels zo waren dat - op een onverwachts moment - de spelers hun rekje met letters moeten ruilen en verder spelen...met totaal nieuwe kansen en mogelijkheden. Het blinde toeval beslist...

Het idee beviel me...en ik begon het toe te passen op andere spellen en sporten: Alle voetbalteams moeten halfweg de competitie hun doelman ruilen. Pubers die voor een tijdje van gezin veranderen, echtgenoten die van partner ruilen.

Het aloude principe van 'Changez' tijdens het dansen..... toegepast op het leven...

Een leerschool in 'oetmoedigheid' versus het gangbare adagio 'Willen is kunnen'.

Wees waakzaam, straks bij de kribbe....dan zal je de Koninklijke adel zien...in het gelaat van de herders. Of in dat van de engel...onze gastspreker-ervaringsdeskundige nu Welzijnszorg-zondag heet trouwens Angelo...

En als ultieme Gids is er altijd die God-Herder die zijn kudde zal weiden...

We zingen dit uit in Psalm 23.

Sabine Vanquaethem

De Lier, 7 december 2014